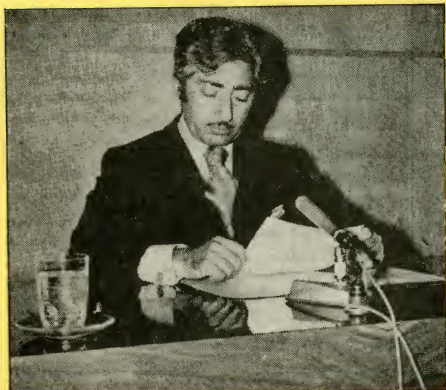

پیغام

میرزا اسحاق خان

سریزه : الحاج ننگیال

Ketabton.com

تذکرہ

وینا وال : محمد موسیٰ شفیع

سرگزیدہ : الحاج ننگیال

د کتاب نرم : پیغام
دینا وال : محمد موسی شفیق
سرینہ : الحاج ننگیال
خطاط : نورالدین ہزیر
خبرورنگی : فرہنگ جہاد
نہتہ : د ۱۳۶۷ لمریز کال د ژور میاشت

د فرہنگ جہاد پښتني او بانګي پښتني

P. o Box No. : 1107

G. P. O

پشاور پاکستان

حساب بانګي : حبيب بانګ 3014

میوه مندوی برانچ

پشاور پاکستان

پیغام او شفیق

۱- پیغام

پیغام دشهید شفیق «دده په قول» د لالهانده او ولړخطا لرلیتوب د وخت پر رنگین سوغات دی او د دوی د ژوند د یوې ټاکلې دورې تاثرات اړخاطري.

پیغام د مرحوم شفیق د ارا العلوم د زده کړې د دورې ادبي پانگه ده او د هغه مهال سره بیا په چې شفیق د مصر او امریکې د لوړو وختیلا تر وروسته د سترو دولتي پوستونو له شا د هغې اریان کړی او ویلي دي: «... که زه د دې اوس نه پدې کم او کیف خبر وای ما به له هر یو کال نه په هماغه تنگ، تر بیا وپته تیاره دارالعلوم کې دوه او درې کلونه جوړ کړی وای».

خو مرحوم شفیق د نن وراړخطا ولا له لاندې زلي دیو شاعر، ادیب او - لیکوال په صفت دومره نه پېژني - د هغه وزارت او صدارت او په مجسمې کې سیاست د دوی هنر او فن تر خپل سیري لاندې داسې پټه کړ چې نن د مرحوم شفیق د پاڅه فن نه د پرلپړ کسان خبر تیارې په افغانستان کې چې هر فنان، لیکوال او ادیب سترو دولتي پوستونو او لوړو

اجتماعي اداري موقف ته رسېدلی دی هغوی بیا خپل فن او هنر ته داسې
دمه وکړی چې بیا یې ځله څوک غځنی آثا رلوی او حال یې گوري-
دا کومان هم نشی کولی چې دادي دپرون هغه سترگور لیکوال او وینوال
وی چې دی یې اثر مطالعه کوي.

من هم زهروږ: د جهاد مشران چې پخپل لیکوال هم و وینوال هم او-
صهافيان هم هغه دپرون لیکوال نه بسیني کوم چې په شریعات- عرفان-
قضا ادب- کهلیخ- پیام حق- وړانګه او... خبرو نو کې لیده کېدل.

دلته د مسرخوم ماستر فضل کړیم د لیکوال مرثیو «لیکنه سري ته
د کا نې کرښه وېس لښي، اوزه خپله چې مرحوم شفیق څوږه دیو شاعر
لیکوال او ادیب په صفت پېژم دومرو یې د وزیر او صدراعظم په نامه نه
پېژم، حکم دده لیکوالی او په مجموع کې فن ابدي دی او تلپاته. نن هم
د شفیق فن ژوندی دی او سبا هم د هغه وزارت او صدارت نوره لیده
کېږي خو پیغام او «عقربان» به یې تر قیامته شتون وي وي او همدغه
ورځ دوی نور لیکني او شعر ونه هم.

د شفیق پیغام چې څوږه دپرون ځوانانو ته دبیداری د جرس حیثیت
درلود نن هم هاغه تاثیر ولوله او جذبه لري او نن زلمي هم ورته اړدی
اوهم ورو دغه پیغام د څه مشخص او موسمي حالاتو او شرایطو پیغام ندی.
دا پیغام د پرون له پاره هم و د نن هم دی او د سبا هم د غږ پیغام تېر و نن
سترگو ته دروي او زړه یادونه راسپړي له نن هم خبری کوی او د
راتلونکي بڼه هم ښيي.

شفیق خجیله لیکي:

«زما نوم محمد موسی شفیق دی پلارې مولوي محمد ابل هم
کاموي نومېږي. زموږ کورنۍ دننګرهار ولایت دکامې په سیمه کې
اوسېږي او یوازې د علمي تاریخ لري.

زه پخپله دکابل په ښار کې چېرته چې زما پلار دېر موده کار کاو
د ۱۳۰۸ هـ ش کال د جوزا په پنځمه زیږېدلی يم.

زما رسمي تحصیلات په ابتدايي مرحله کې دکامې اوکابل په مکتبونو کې
بڼه نیولی بیا وروسته دپلار په اراده اومر د ننګرهار ولایت د نجم المدارس
په مدرسه کې شامل شوم. دوه کاله وروسته دکابل عربي دارالعلوم
مدرسې ته راغلم چېرته مې چې دولسم صنف خلاص کړ او مولوي ترې لوستم،
دمدرسې وروسته په شاهي دارالتحریر کې مقرر شوم او بیا وروسته
د پوهنې وزارت لخوا مصر ته د تحصیل لپاره ولېږل شوم او د هغه ځای
نه د تحصیل د ختم نه وروسته امریکې ته ولاړم.

زما د تحصیل درجه داده؛

د بکلوریا معادله شهادتنامه دکابل له عربي دارالعلوم څخه، دیلیسانس

شهادتنا مه له مصرخه ، په عدلي چارو کې د ماستري شهادتنا مه له مصرخه ، په مقاييسوي حقوقو کې د ماستري شهادتنا مه له امریکې څخه . د مورد ژبه يې پارسي او پښتو ده او ما ورسره عربي او انگليسي

هم لوستلی دی

زما په تربيه کې لومړی مؤثر شخص زما پلار دی د هغه دې وروښتو افکارو ما کې تاثير کړيدی او ځينې هغه نظريات يې هم په ما تحصيل شوی چې دخپلې زمانې د پاره هغه ته مفيد ښکاره کېدل مگر اوس ديو منفي - هريان شکل لري . زما پلار د هغه اوږه او حساس ماسرديت له کبله چې د افغانستان په اوسني او پخواني دورو کې يې سرته رسولی د افغانستان په تاريخ کې ديو معين ذهنيت نهايونکي کوي ، زه په خپله په خپل ځان کې د هغه د مثبتو او گټورو نظرياتو تاثير زيات گډوم ، د هغه نه وروسته په اجتماعي شروند کې د پښتو ځينو زرينا ليواديا نو زما په تربيه کې برخه اخيستی ده او په دارالعلوم کې د مولانا غلام نبي کاموري اثر زما په فکر باندې د - مخصوصي يادونې وړ دي .

په مصر کې مې د ښاغلی « داوي » نه هم ډېره مستقيمہ استفادہ وکړه او د قاهرې ثقافتي محيط درسمي تحصيل نه علاوه زما د فکر په وسعت باندې زيات تاثير وکړ ، دامريکي سفر او اقامت د غربي ژوندانه د طرز سره آشنا کړم او بالاخره د دې مختلفو مؤثراتو د تفاعل په نتيجه کې ماسره هم يو شمېر ثابت نظريات د ژوندانه په باب کې پيدا شول چې زه وټه خپله لاره ولېم او د بريدوستان لرم چې موافقه ورسره نلري .

زما فعاليت د حقوقو او قوانينو په ساحه کې دی وظيفه يې عدلي

په وزارت کې د قوانینو لوی مدیریت اداره او د حقوقو لوی سیاسي علومو
په پوهنځي کې د خاص بین المللی حقوقو او د مقایسوي حقوقو تدریس
دی.

جراید او مجلاتو ته مقالې هم لیکم او کله کله مې پخوا شعر هم ولیکه
او اوس هم د شعر شیطان کله کله راباندې پېښه کوي. *

شفیق لیکلی، جراید او مجلاتو ته هم مقالې لیکم او کله کله مې پخوا هم
شعرواڼه او اوس هم راباندې کله کله د شعر شیطان پېښه کوي. خوزه وای چې
مرحوم شفیق درې او پښتو ادب ته د روڼد، مثالي او بنسټیز کار کړی دی
دلته دې کیسې لیکلو لارې په غځینه کړې او نن ورځ لیکوال به یې ځای په
ځای دخپل فکر او فن د پورې ځلولی دی دوی معیارې، افسانې ولیکلی د فن
په لحاظ به ترل پوره او چاپېریال د مسلطو شرایطو او پېښو اغیز کړی او د ټولنې
د نیمګړتیاوو د سمون په لار کې د زړه کړې وړ.

هغه وخت چې افسانې لاند هېواد په خپرونو کې غږونې نه وې کړې.
په دې د ټول شفیق په پښتو ادب کې دلته دې کیسې او انقلابي شعرونه کاروان
جرېس وغږاوه او په پوره داسې وینا وینا چې که مرحوم شفیق
سیاست او ادارې بوختیدل نو زوی مصروف کړی نن به د دوی فن
د پښتو ادبي ادب داوډ موی او معراج پورې درولی وای او ادبیاتو
ته به یې دخپل لور او استعداد او ښوونځ له مخې داسې هر څه څښکار کړي
و چې د تخلیق او تحقیق په ډولونو ګرځونو کې به یې په سیمه کې بر ولری
مقام ګټلی وای.

دانشایي د شفیق او خوندو گوټو په شهر لیکوالو او ادیبانڅا ننگر نه
وي چې په دواړو ژبو دری او پښتو کې یې پاڅه معیاری او کړه ادبی
اوهنږي آثار رامنځ ته کړي دی داسې چې لوستونکی دا نشي احساسولی
چې د لیکوال موندنی ژبه کومه ده .

د مرحوم شفیق دري او پښتو افسانې چې څوک لولی نو دا توپیر
دوټه گران شي څو برېښي وکړي چې پښتو لیکنه یې څه وگڼي او که دري.
داد شفیق دهغه مهال ادبی فن پارې وی چې ده لا ځوانی او تحصیل
شپې تېرولی او سړی دا اټکل کولای شي چې وروسته به د دوی
فن څومره پرمختګ او ارتقايي منزل وهلی وي . د دوی د ځوانی
لیکنې له دیو ځانگړي ځکه او استادانه انداز او اسلوب مخبر څمنی
دي . چې د دوی نبرغ ، استعداد او ذوق پېر تر څه ترې څرگندېدای شي .
پدې ډول ویلای شو چې که څه هم شفیق د ځینو وجو هاتو
له مخې کمیت په لحاظ لږ ادبی آثار لري ایښي خو کیفیت په لحاظ دیو استادانه ، معیاري
او ژوند او شرایطو د غوښتنې سره برابر مواد او الهام او پیغام ازاځې پکې ډېرې موندلې شي .
ویل کېږي چې شفیق د داود خان له کودتا وروسته پېژندل
کې هم ارزښتناکه لیکنې او پلټنې کړي او قدر آن کړم تفسیر یې
کښلی دی چې که له منځه نه وی تللی دا به زموږ د اسلامي
فرهنگ د بېلایښي ډېره لویه پانگه وی .

شفیق د خپل فن په هنداره کې

شفیق انقلابي شاعر ؤ. د هغه شاعري او په مجموع کې فن د پریگنوله هیلو او اومانو تر سره تړلی ؤ او د هغه د فن خښتې او مساله د توتلنې او چاپیریال وضعه او مسلط شرایط وو.

شفیق دیره دراکه او ستړیګوند وینا وال په توګه دخپل ولس ستونزې او دردونه د شعر په ژبه بیانول او د فن او هن په ګوتو یې د هغو سسون او علاج انځورل او د هغه فکر وروړی او خیال لوړ. نظریې خیر و او ژور.

هغه د خپل خلکو پر دردونو درېدېده. د ولس درد د هغه خپل درد ؤ د قام مصیبت د هغه مصیبت ؤ او د وګړو پرېشانی او بد حالی د هغه خپله پرېشانی ؤ وګړیا هغه د خپل وچېر په زړه زړه د غریب، مظلوم، وږی، بې ګوره او ګوښېدلی هرو سانه. هره ریاد. هر درد او هر ګناه داسې محسوس او هکله چې په خپله تېرېږي او دې ځان په ټوله معنا د هغه په ځای ګڼي د ازما خبره نده دده شعر ونه دغه ټکی څرګندوي او دده فن د دې خبرې شا هدي وګړي او -

اسپري ٻي .
هغه يراخي ځانته سوکالي نه غوښته هغه د قام اولس د -
بنسگر و مين اولبراله و پدغه مينه کې هغه د پتنگ د سربازي
د جذبې غوښتونکي و او د يوه ټي خوده لېوني د سرشاره استغنا
هيله من ، چې زخمي زړه ټي له نورو پرهر ټولسره په وينې کې نورو
ورنگېږي :

استغنا د يوه ټي خوده د پوهانه را
پاکيزه يوه د مينې **کاشانه** را
زخمي زړه ټي لپه نورو وينو لنگ کړه
سربازي د يوه سرتېري پر وړاندې را
شفیق پدې گروهمن و چې دخپل ولس وېر جنه وضعه ټي
د مبارزې او يوه مثبت اوښتون له لارې بدلېدلای شي ځکه خود
حق په لار کې هغه د منصور د سربازي د ولولو او همت غوښتنه کوي :

درد او غم د محبت کی خوندي سړود را
دېره ځای په ارامانو د کوډه طور را
چې د حق له پاره دار په ليمه ښکل کړم
هوږه جوش د سربازي لکه منصور را

شفیق چې کوري د هېواد ځوان توکم د غربي ماديت د تورې بلا
کوري ته نژدې کېږي او نننۍ تش په نوم تهدن څه وېر د معنا او
روحانيت په **ککړ** تالان کېد کړي او د ژوند فطري بڼه ټي بدل کړي
نوله همدې ځايه هغه د ترقی په لور په معنوی اساس ديون غوښتنه

کوي هو! دمنزل په لور د باد په خېږ د چټکۍ يون؛
ماديت د غروب لاهو کر و تبا ه کپړو
زموږن روح تر يو غمي غونډې املاد را
معنوي اساس مو تيتگ په خپل قد کړه
د منزل په لوري بيا منډۍ د باد را
شفیق - زړه بيراڅي د توحيد ځای بولي - نړۍ ميني او غوښتني
له زړه غځه لېږي ککړي او د زړه حرم له هر ډول بو تانوا ګ او سپيڅلي
غواړي:

آينه چي د جهان د نندار و شوي
دا يو مومتي درد منندۍ ږي جام دېم را
د توحيد لمبې ږي سړي لږه سينه کپ
له بو تانوته خالي د زړه حرم را
شفیق د شلم قرن د جاهليت او وحشت په تيارو کې د حق د
ځلنده مثال په رڼا کې د پير خټک د منزل لار تايي که نه نو بيا به
تولنه يوه لار ورکي تولنه وي له معنا او روحانيت غځه لرې او د
ماديت په زړونو کې ښکېل:

په ځيګر د درد او ميني سوي داغ را
سينه توله د معنی د ککلو باغ را
دې تيارو سفر کې لار رانه وړ کپړي
ته په لاس د حقيقت ښکلي خراغ را

له شفیق سره د خپل هېواد د پرمختګ او ترقي تلوسه وه او پدې

خوږېده چې څنگه يې هېواد د طبيعې خدای وړکړېو شتمنيو سره
سره بهر ته پاته دی ځکه خو هغه د دې اړماجن و چې هېواد يې
خوږه چې ترڅه پکې دې دېر تک او ترقي منزل ته ورسېږي له
همدې امله هغه په شپه کې دکال له منزل و هلو پرته بله لار نه ليدله.

دې تورم کې لکه لمر هوسره مثال را

دېر وځکې لاړ و وېرې وصال را

قافلي نه وروسته کېر و ساعته کم دی

په شېبه کې مونږ ته توان د تلو دکال را

مونږ ځکې وويل چې شفيق چې هر څه له خدايه غوښتل دولس
او هېواد له پاره يې غوښتل او خپل ټول استعداد او صلاحياتونه
يې دغه هدف ته وقف کړي و محنت خپل ذوق او تمنا هم:

ماله نو زنجير زنجي په درد ووا را

آزادي او حريت پدې دنيا را

چې د قام په درد کې وځوري هغه خوږتوب

هسي شاني ښکلی ذوق و تناس را

بل خای لدې هم پل ځکې بزي او وايي:

سينه پاکه له وهونوله وسولس را

ښه عييط کې مې آواز له انعکاس را

چې خدمت يې قوت وړکړې قام تېر ته

هغه مېت هغه باز و له هغه لاس را

شفيق چې پر خپل هېواد مسلط نا مطلوب شرایط کوي چې د

ځينې منفي سياستونو لوري څنگه دده وطن د بلا خوږې او بربادۍ
كړې ته نژدې كوي نو لكه هروطن دوست شاعر دې هم
وځورېږي خوله دغه د ول كواښونو سره د مقابلې له پاره د ولس
د ټولو پرگنو د ټينگ وحدت او همدلته ځينې تر كړنې غږ پورته كوي
چې د راروان خطر ناك سيلاب مخه ونيسي د هغه سره سيلاب
مخه چې په بنيتيا هم تبا ككړونكي و او وړاندي ونكي .

كه وايږ چې هم پدې شافې اوسېږو

نړۍ مړه او معدوم به شمېرېږو

راځي هله چې لاسونه سره وركړو

گني داسېلاب چې راغې تبا ككېږو

هغه له وطن سره مينې او د خپل ضمير غږ او وجدان او احساس
د څرېكو څخه د اډول ترجېافي كوي:

مونږ په ايشيا كې يو مسعود افغانستان غواړو

مونږ حكومت او حاكميت د پاك قمران غواړو

اباد په سوله امنيت باندې جهان غواړو

د قام خادم چې وي هغه ځمكې امام دي نرمونږ

لكه نسيم د باغ كلونو ته پيغام دي نرمونږ

شفيق د خپلې لارې اورم له پاره د فعاليت او مبارزې ستونزي

ليدلي او پدې لار كې يې ككړوونه او ناخوالې يې حتي گهلي خو

لدې سره ډاډه و چې حوادث يې دارادې لوري نشي بدلولى اوسترنزي

او خطر ونه يې له هدف څخه نشي گرځولى:

مرغ به نشي اراده ٻي حاد شوکي
لسره چي عالي دهر و روحيات دی
شاعران جذباتي مخلوق دي شفيق ته هم چي کله درد
ورشي او د ظلام لاسونه هما غسي د مظلوم په وهلو تکلوشنه
وگوري نود افریاد ٻي له خولې ووځي؛

دانه مېمي ٻي چي اغزي دنړه په سترگو

کوم ټي د محکوم ظالم او کوم صیاد دی

ټي آسمان په ظالمانو نه رالسو پيري

معلوم پوري ټي تاثیر ٻي فریاد دی.

شفيق دخپل اسلامي او ملي غرور په تکیه پر خپلو تلو بدخواهانو
او دښمنانو یو دړوند او دواړو من غن کوي، خپل تېر برم وده یادیوي
او په شومو نیتونو پوري ټي خاندني او ټوکی سکوي:

دستان ټي دایشا چي زه استاد وم

تالیستله هغه وخت ټي سپیاره

مخ ټي توښه اوسن ریا سره دوه کړې

ته او خدای نو په همدغه قسوارو

شفيق د معتمد او ژمن شاعر و هغه شعر او ادب د خوشحالي او
رهتکینو تصوراتو لفاظي نه کړلې او نه د مداحی وسیله - هغه د شعر او ادب
له پاره د تعهد او مسلک پر ضرورت قائل و - هغه ادب د ژوند، هدف او
مرام له پاره پراصل کړ و صمن و - هغه ټي د تعهد او ټي مسلکه شاعر ورکه
غواړي او پر هغه اور لگوي؛

اود په ژوندون پورې کړه چې نړوي آزادي پکې
ورکه شاعري شه چې مسلک ورسره نه وي

هوځکې مړ وويل چې مهرب شفيق ديره شاعر او اديب په توگه پېژنونه د
وزير-سفیر او صدراعظم په نوم د شعر له مخې يې پېژنول او فن په هنداره
کې ورته گورو د هغه شعر او فن په هنداره کې چې د دوی د ژوند د يوې
تاکلی دورې ادبي پانگه او تاثيرات گڼل شي او که څنگه چې څرگنده کړي
شوه د هغه فن د ژوند له پاره دی د پرگونو د زړونو غږ او ذخيرو آواز دی،
اود ټولنې د مسلطو شرایطو منعکس کوونکی او وخت ناینده - چې د شاعر د هغه
مینی او تلوسې ازانگه بڼه ترې څرگندېدای شي چې هغه يې د خپلې
ټولنې د نیمگړتیا وود سمون او پرمختگ او سوکالی له پاره لري.
هغه خپل فن د مقصدیت په رانگړاو اجتماع په غېږ کې رالوی کړي
د هغه د شعر هر بیت له ظلم څخه د نفرت او د خاشاک په مقابل کې د -
کینې د اور بڅرې بڼې او د مظلوم او بېوزلې په زخمو نږېتی لگسوی -
ځکه څو د هغه فن ابدی دی او تلپات نه د پروڼ هم دنن هم او د سبا هم.
بي حایه به نړۍ چې د هېواد د نا مترو بیا وال قدر من غمخور صیب
دغه شعر راغبرگ کسوم چې محمد موسی شفيق يې د افغانیې
کوه طور موسی گڼلی:

ته شفيق يې ته رفيق يې ته موسی زموږ د طرېږي
نوم دې ځکه د زړه سره خور د زړونو په جهان شو *

* - وگ لويده هنگامه د عبدالله غمخور اثر ۱۵۳ - ۱۵۴ مخونه .

بناغلی صباح الدین کشککی په «دهه قانون اساسی» کې لیکي: ماشفق له هغه وخته پېژاند ه کله چې د ۱۹۵۰ کال د لاسینې په وروستیو کې د وارو خپلې زده کړې په بهر کې سرته رسولی وی او هېواد ته راستانده شوی ون. موږ د خپل هېواد د پرمختګ او سرکالي د پاره گډې نظریې درلودې. او د وارو د هغو اصلاحاتو تر پلي کول چې بیا وروسته یې د بهر برخه په اساسي قانون کې هم شامله کړي شوه د هېواد د ترقی له پاره معقوله اوسمه لار ګڼله.

کله چې شفیق د ۱۹۷۲ کال د نومبر د میاشتې په لومړیو کې له ما غوښتنه وکړه چې دده په حکومت کې د اطلاعاتو او کلتور د وزیر په توګه برخه واخلم ما د هغه دا غوښتنه په دوو شرطونو ومنله - په حکومت کې چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنو مخه نیول او د حکومت سر پیرسته د یو ټیم لارمنځته کېدل چې د هغه پېژندګ کې ماته صلاحیت راکړي شي چې د هېواد په مطبوعاتو کې بیا دي بدلولونه لارمنځته کړم.

د سلطنتي کورنۍ د غړو په منځ کې د شفیق پر خلاف احساس دومره تنګ او تنېز شوی وو چې ماله هغه سر په صدارت کې یو شپه په خبرو کې د موضوع لارمنځته کړه هغه وویل چې زه هم له ستونزې ښه خبریم. د سلطنتي کورنۍ غړي په هېواد کې د لارمنځته شوو پیښو نه خراشمنی شوی وو او پوهېدل چې په هره بڼه به د قدرت ولګی ددوی له لاسونو ونی. هغری پخپله غه کې د کلمې ارادي خاوند یو صدراعظم لیده چې په حکومت کې چارو کې د سلطنتي کورنۍ د غړو د لاس وهنې د - مخنیوی په ګډون یې په اساسي قانون کې د شاملولو موافقه وکړه.

پنهنه اراده ڪري وڃي.

دسلطنتي ڪورٽي، حُسيني غري، اوکيني لاسي له دغه بدلون ٽڻه پڻ وڃي
ڪي سٽول. هغوي پنڀيل خٽڪ ڪي ديوي نوي دورې اوڀر پڪنده اوڀاڇه
هوڻو مشرتابه رامنڃته ڪڍل ليدل ڇي پڻ راتلونڪي ڪي پڻي دقد رت
لاسته لاولو دپاره د هغوي پڇراني هيلي له منڃه وڃي.

شفيق دسياسي گوندون، دولائيتونو دجرگس اوسيار واليو دقانون
په پلي ڪولي ڪي ڇي هغوي ته بنيادي ضرورت محسوس ٿيڻه دپاد شاه
منظوري تر لاسه ڪڙه له دي پرته دهغه حڪومت په پلم ڪي لر له ڇي دغظاهو
په گورن دعامو غونڊو دتنظيم قانون هم پلي ڪري.

د مطبوعاتو قانون ڇي په ۱۹۶۵ کال ڪي د محمد يوسف دانقلابي
حڪومت په دوره ڪي نافذ شوي ووهم تربيا ڪتني لاندې ونيرل شو.
يوازي هغه جريدو د خير پدو حق درلود ڇي په يقيني، بشپړه اوفعال توگه
پي داساسي قانونن ارزښتونه دهغه دهدف اومتق په نظر ڪي نيولي،
په پام ڪي نيول.

دملڪي مامورينو قانون ڇي دهغه تصويب دژبې پر مسئله -
ځنډېدلي وتصويب شواو په هغه پورې اړوند اختلافونه په اريانونو ڪي
ډول له منڃه نيولي شول.

ددي دپار ڇي دغير حڪومتي مطبوعاتو سر پي مرسته ڪري وي
دهغو ژمنو پر بنا ڇي دحڪومت په ڪرنلاره ڪي پي بنه نيولي وه اعلان
ڪڙه ڇي دحڪومتي اعلانونو موسسه به داوښتونو جريدو په سلو ڪي
دېرش او د ورځيا نويو سلو ڪي شل چاپي لگښتونه ددولتي اعلانونو
له لاري وركوي. ده پري ليکلي حد راعظم شفيق وتوانېده ڇې د

آزاد و مطبوعاتو سر یوډول بڼې اړیکې رامنځته کړي.
 د شفیق په دوره کې لږاد یو افغانستان دخپلو خپرونو په لړ کې
 پنځه وخته آذان پیل کړ چې دهغې وروسته به د هېواد له نامتو عالمانو نه
 یو تن د اسلام د سپېڅلي دین دارزښتونې په سرنا کې د هېواد پر مخکنی
 اوسو کالی د پاره دعا کوله.

د شفیق په حکم د شهر غلغله رستونان چې د حاجي یعقوب جامع
 جومات ته غامخ و. اود هغه نه دعیاشی اوفحاشی دیوې اوی په
 تړکه کتبه اوچتپه او هلته د دولت مخورو ملک لارنگ کاوه بند کړ.

همدغه لار د مرستون تیا تر (منډی صحفه) چې هغه هم د فحاشی د
 یو مرکز بڼه غور کړې و وتړل شو.

همدارنگه د شفیق حکومت د بهرنیو هېوادو د ځینو سفارتونو او یو
 شمېر افغانانو د مخالفونو سر سر په کابل ښار کې دیوې کلیسا د وړاندو
 امر صادر کړ. دغه کلیسا د دارالامان دسړک په اوږدو کې دروسیې د سفارت
 تر څنګ په قاچاقي ډول جوړه شوې وه.

په کورنی او بهرنی سیاست کې د شفیق نوښتونو په حقیقت کې دده
 د حکومت اورژیم ډول وده له منځه تللې زمینه برابره کړه. پدې برخه کې
 دده تر ټولو مهم کار د ایران سر د هلمند رود داوبو د تړون لاسلیک کول
 و. ده دغه تړون په هېواد کې دننه او په غیر مستقیم ډول د روس
 لخوا د شخړو مخالفونو سر لاسلیک کړ.

شفیق له هغویو ښوونکو سره وو چې د شور د بد سرغې کودتانه پس
 سمدستی ونیول شو. هغه یې د نورو پخوانیو لویو ټبر بندیانو سره د
 ملي دفاع د وزارت دولتي په ترڅنګې لاندې سمخو کې تقریباً یو اوونیځي

ساتلی وو. د همدې میاشتې په ۲۳ یا ۲۴ مه نېټه، یې د شپې لسو بجو په شاوخوا کې د یو شمېر نورو بڼدیانو سره د ودانۍ نه وایستل. خلیل الله چې بیا وروسته د کارمل رژیم کې د جنرالۍ سر ته یې ته ورسېد او د دفاع وزارت د مرستیال شوک یې هم تر لاسه کړه کله چې د خلقيانو په وخت کې د پرچم لوبې د ننډو لوبو وغږو په څېر د خلقيانو لخوا بندي شوي وو بېهل کې یې د نورو بڼدیانو په وړاندې اعتراف کړی وو چې ده شفیق د کابل په هولۍ ټوکر کې په ترماڅخه په سر و ویشت.

د اساسي قانون په عملي کولو اړه محبسپانګرو او وینکېلاکګرو څخه خلاصون په لاره کې د شفیق لیرې لید او ستر همت تر ټوله پاتې وي شفیق پدې عقیده و چې افغانستان دخپل (۳۱۶۰۰) مربع کیلومتر مساحت او تقریباً ۱۵ ملیونی نفوس په سلوکې د ۲،۵ کلنۍ زیاتوالی په پام کې نیولو سره کولی شي چې دودې اومدني آزادیر په برخه یو مثالی هېواد وګرځي. هغه عقیده درلوده چې په افغانستان کې به بېلا بېل قومونه او نژادونه د یوه داسې واحد ملت د منځته راوړلو مخه ونشي نیولی چې په ګډه سره دخپل یو منځګ د پاره کار وکړي. هغه د خپل څرمیاشتنی صدارت په موده کې په ټاکنه کړو چې انسان کولی شي دیرې ناانډوله شورا سره په بریالۍ توګه کار وکړي. هغه او د — کابینې غړو به یې پرله پسې څو ساعتونه په صبر او تینګا سره کار کاوه هغه هڅه کوله چې د خلکو په منځ کې د ملي پیژندګلوری احساس منځته راولي.*

ډاکټر حق شناس په خپل کتاب «د ساینس و جانیات روس در افغانستان»

*- ذریعہ تفصیل له یارو ګورۍ ده قانون اساسي اساسی... د صباح الدین ټنگلي لیکنه

کي ليکلی،

روسانو شفيق د حکومت پر نسبت دخپلي ويرې او غوسې له مخې په ژوره توګه داوضاع خارجۀ ڪوله او په سختۀ انديښنه کې لوېدلې وواو لارې ګودرد پيدا کولو په لټه کې وځکه دوی پوهېدل چې له يوه تازه کار، حساس، پوه، هوشيار، اخيرک او بانسټري حق سره نشي ڪولی د دوکې، داراو تهديد له لارې ځنګې ولاړ شي ځکه خو روسان پدې لټه کې شول چې هر څنګه وي ښايي شفيق له منځه يوسي دوی لومړی دا هڅه وکړه چې دربار پدې قانع کړي چې شفيق له مخې ليرې کړی خوونه توانيدل. روسان وډخ ترورځی دشفيق له اجرائي قدرت څخه په تشويش او ويره کې لوېدل.

شفيق له ايران او پاکستان سره دروسانو د توپيښ او شيطانتون له مخې دارېکو خبر پرتيا ته مترجه و ځکه خو هغه هڅه کوله چې له دغو کاوډيو اسلامي هېواد وسره دروايلوله منځه وځه سرطاني دافې ليرې کړي.

دهيلند او ټوټرون وروسته شفيق له خبريالانو سره په مرکه د - افغان ملت د جريدې دخبريال د دغې پوښتنې په ځواب کې چې د پښتونستان مسئله به هم پدغه ډول حل کړې شي وويل هو! موږ نه غواړو افغانستان د پښتونستان قربان کړو.

روسانو دخپلو ټولواکمانانو په لګولو غوښتل شفيق له منځه يو سي پدې اړه لنډه او اسانه لار چې دروس دګټو تضمين وکړي او مستقيم تېري او تسلط لار ورته برابره کاندې په لومړي قدم کې

هغه د داؤد خان رامنځ ته کول وځود خپل تېري او تسلط د مقدمې په توګه ترې کار واخلي.

په خارجي او داخلي ګروونو کې د شفیق نوبسترنه او جدي کړنې د دې زیری وړکاوه چې افغانستان به په لږه موده کې په خپل ځان متکی شي او ښکېلاکګرو لویې به وشلېږي لکه چې په ۱۳۵۲ لمریز کال د شریږه ۲۷ اعلان وشو چې ۱۵۲ صنعتي پروژې د ۴ ملیون افغانیو په لګښت په پېښور ډول کېږي چې د هغې د په کار پیل کې اوګټه اخیستې سره د هېواد ګټې اړتیاوې پوره کېدلی شوې د ۱۳۵۲ د جوزا په ۲۳ نېټه اعلان شو، چې ۱۰ بېلابېلې فابریکې د ۲۳ ملیون افغانیو په لګښت جوړېږي چې د تولید، د کارګرانو له پاره د کار د پیاوړتیا، پانګې اېښودنې او د اړتیاو د پوره کېدو په اوږدو داخلي منابع د په کار پیل کې له مخې یې پخلانګې اقتصادي اړخښت درلوده پوهنې په برخه کې هم ځانګړې پاملرنې تر ګډو کېده او لیدل کېدل چې د یرغل علمي پروګرامونو د عملي کېدو له امله به د فرهنگي استثمار د نفوذ مخه او د ځوانانو د افکارو د مسموم کېدو لار وټرله شي د لوړو زده کړو د وزارت تاسیس او د لوړو زده کړو په وټه کې د پروژو له نوي سره په علمي او عملي بنه عیار ول په دېرو جدي بنه او چټکتیا سره پرمخ بیول کېده.

د دغو ټولو جدي او اغیزمنو هڅو جریان چې د هېواد د اقتصادي حالت او د وګړو د بدبختۍ، فقر، لویې او بېکارۍ د عواملو له منځه وړلو او د بهرنیو طاقتونو د نفوذ د مخنیوي په لاره کې ترسره کېدل د مسکو د ویږي او غوسې او د نږدې هم ژغورنده کړلو لډغه وپيې چې

هېسې نه دغه پسته او توده مړې چې کلونه کلونه يې دهغې د تر لاسه کولو له پاره هلې ځلې کړې له لاسه وکړې د شفيق د حکومت د نسکورېدو له پاره پر داؤد خان لاس وواهد او خپله غه يې پرانستې پرېښود. او کوملین له خپلې مخې يو ستر خنډ چې هغه د يوه پيو ، هوبنښيا ، مدبرو عامل حريف موجوديت لمنځه يوړه.*

موجم شفيق دخپل صدارت د هر بلز موده کې وکولی شول چې د اسلام د بنهنه عناصرو د فعاليتونو په وړاندې د يوه کلک بند بنسټ کېږدي او د لاد بنيت او فساد پر ضد گڼي اصلاحي فعاليتونه بښي کاندې.

ټولو موجودو خبرونو ته لارښوونه وشوه چې دا اسلامي مقالو او مضامينو له پاره اختصاصي غونډه ولري د اداري فساد په تېرو رښتورت پرضد د شفيق د حکومت هر څه څين فعاليتونه او د سلطنتي کورنۍ د ځينو خود سرو عناصرو د مقابلې د شفيق د جرئت او شهامت ښکارندوی گڼل کېږي.

د کهيځ اسلامي جريده د ۱۳۵۱ لمريز کال د دلوې د لومړي نېټې په گڼه کې ليکي:

« بناغلي شفيق په خپله مطبوعاتي مرکه څرگنده کړې چې موږ د خلکو هيلې دا اسلام د مقدس دين د اساساتو د پيروي په اړه درک کړي او هغه درې چې په خلکو کې له مقدساتو سره د بې پروايي اوساښې له اړخه پيدا کېږي ما خپله حس کړې موږ به خپل ټول تران د دغه ډول سرغړونو د مخنيوي په لار کې په کار واچوو.»

*- د زيات تفصيل له پاره وگورئ د سايس و جايات رومن د افغانستان - د لکونو د زيات

۲۲۶ - ۲۳۰ مخونه.

کهیخ لیکي «دیناغلې شفیق دغه څرگندونې نرمون په نندوځه د تبصرې او پاملرنې وړ دي چې پدې وروستی لسیزو کې د حکومت یو مشرم نه یواځې پدغه ډول صراحت ددغه ورسره غوږونو په هکله نظرونه څرگند کړي او د هغو د مخنیوي په لار کې یې د مسوولیت احساس ندی کړی بلکې غالباً هغه څه چې د خلکو په وړاندې له مقدساتو سره یې پروایی او ساتنې کښل کېږي دوی یې پروایی او دښمنی نده کښلې او هغه یې د سیاسي ډلو ترمنځ یو ډول اختلاف - کښلې همدارنگه هغوی د دغه ډول سرغړونو د مرتکبینو د اصلي خبرې له برېښه ولوڅخه ځانونه گوښه کړي او دا جرئت یې نشو کولی چې د هغوی له خبرو پرې لېرې کړي او هغوی که څنګه چې دي - هغسې تړلې ته وروښيي او قانون منګولو ته یې وسپاري»

کهیخ په پای کې لیکي: «موږ پداسې حال کې چې د دیناغلې صدر اعظم شفیق د دغه احساس او درک هرکلی کوونکي یا ترې نرمون په عقیده، دیو صدر اعظم تر تېرلو ستره دنده پداسې شرایطو کې چې افغانستان د تاریخ له نازک پړاو څخه تېرېږي داده چې اسلامي اړخښتو ته پاملرنه وکړي او د اسلام د مقدس دین د ښېګډه والو لاسپړونو په رڼا کې د مادي پرمختګ په لار کې ګړندی قدمونه واخلي» *

شفیق که طالب وکه عصل - که د دولت مامور و او که په پوهنتون کې استاد - سفیر و او که وزیر او صدر اعظم د هېواد د پرمختګ اوله هېواد څخه د جېبیا کلو د لاس په لاندون او نرېږيال استخبار د توطیو او مانو روځ د هېواد د تغوږنې او په خپلو پښو وړېدې هیله او احساس یې په زړه کې

* - کهیخ اسلامي جریده د ۱۳۵۱ هـ ش د دلوې د لومړۍ نېټې ګڼه

غورځنگونه وهل هغه د هېواد د پرمختګ سخت لېږل و چې د دغه ډول غورځنگ او احساس څرګند دوی له لیکنو او شعرونو او شپه او ورځ کار و غولنی پلانونو او موقف له مخې ښه ترالګېدلی شي.

خو څنگه چې نړېځور ښکېلاک د دغه ډول هستيو په دښمني اوله له منځه وړنه ځکه هېڅ ډول وحشت او شیطانت درېغه نکړي او دغه ډول کسان تر تېرولو لوري له مخې ليرې کوي. او دخپلواستعماري ناولوا هدا فو په لار کې يې سترځنده بريځي ځکه خبري په دښمني کې په هېڅ ډول جرم او دسيسه صرفه نکړي زړه خپلې خبرې د شهيد شفيق پدغه وينا پای ته رسوم چې هغه د صدارت په وخت کې د - هلمند د لويو تړون په هکله د توضيحاتو په لړ کې کړي وه:

زه د افغانانو پر فطري دريت بشپړه عقیده لرم او نن يو ځل بيا د دغه درایت له مخې حساب او پس هغه تکیه کوم هغه څه چې زموږ په تړان او سنجش کې ووهغه مود هېواد د مصلحت او ګټو د تأمین پرغرض تره کپړل د دغه مصلحت او منفعت وروستی تشخيص د افغانستان دشورا په واک کې چې دخلکو دارادې ښکارنده وی ده ځای لری - که زموږ کړنې يې سمې وګنلی زه او زما ملګری به ښکېرغوي چې هېواد ته دغه مصدګر ځېدلی دی او که زموږ په کار او سنجش کې تېروتنه ومومي بيا هم زموږ ښکېرغی ده چې د دولت اساسي قانون پېښسوده چې د يوه حکومت تېروتنه پرېنتی اورا تلونکی توکم وپېيلی شي.

لوی او ترانا خدای دې چې کړې چارې او کارونه د هغه په لاس کې دي زموږ ها ندا غيږمن وګرځوي او د هېواد او خلکو مل او مرستندوی شي.*

* - وکله چې به ملي جريده د ۱۳۵۱ هـ ش د کب د ۲۴ نېټې ګڼه.

*

*

*

ماتوقعات مردم خود را در قسمت پیروی از اساسات دین مقدس
اسلام درک کرده و در وی را که از نگاه بازی کردن با مقدسات مردم پیدا
می شود من هم حس کردم و ماسعی خود را برای جلوگیری از تخطیهای
دین قسمت به خرج خواهیم داد. *

و یک گنج جریده دشتیق دمصاحبی بیو برخه.

د ۱۳۵۱ لمینکال ددلوپی دلو مری نبتی کنه

الحاج ننگیال

د ۱۳۶۷ لمینکال د وری ۳۰ مه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دسر خبري

داشعرونه هغه وخت ويل شوی چې ما په دارالعلوم کې دیوې -
مجهولي آيندې خواته زړه اواز په وېره وېره خاپوړي کولې. دهغې
نه وروسته زما په شر بند کې د برتخولات پېښ شول. دهغې آيندې دېوې برخه
ولوس، شوه او که نه زه د دې اوس نه په دې کم وکيف خبروای مابۀ دهغې کمال
نه په هماغه تنګ، تريولو پټه تېله دارالعلوم کې دوه اوږدې کلونه جوړ کړي
وای.

د طالبانو په دنيا کې دې خورو ورواند پښتو زما د حوالی د ماشوم ترب
په دوره کې د الفاظو جامې اغوستي دي او واقعا ما ته دغسې ښکله کيږي
لکه يو ماشوم چې د پټې تيارې دنيا نه رها ته راووتی. دارالعلوم تياره هم
د مسوړه کيږي د تيارې نډه ککه نه وه.

خود دارالعلوم دنيا، يوه نېشه هم لرله چې يوه نادره شان خودي ورسره

ملګري و ه لوسړه د اوسني اوچي ځينې پي پخوړي . دسري نه به پي هغه ې
شکاک جوړولو پي ديکارته به پي په هديره کې په خپله خبره پېښمانه کړي . د
دارالعلوم دغې مېړې ته کله کله زه د هغې اوسپنې نظر کوم کوم په چې په
سنلان باندې پي رحمه تکرول شوې وي . که په اوسپنه کې پوره مټره نوري
پوتې پوتې شي اوچي رشتيا پي اوسپنه وي هغه وغځېږي ، بيا نوخوبه
داينکړه چې څه شي ترې جوړوي .

زړه چې اوس د اشعرونه لولم د دارالعلوم د دنيا د دې تړلو نګونونې پکې
شته مګر وهر ورسره هغه تاثرات او انفالات هم راتول شوي دي کوم چې
زما طبيعت په هغه دوره کې د آئيني غونډې ديروايل ځای نه پي چاڼ او پي غلبه
سره را اخيستی دی .

کابل راډيو ته چه د پانې چاپ د پاړو وسپارل شوي زه په مصر کې وم .
د هغې ځای نه ماډېرو آشنايانو ته اسرې وکړې چې چاپ کار ته پي پام وکړي
او ځينو مخصوصاً زما مشرلو محترم دوست صديق الله رشتين چې هغه وخت
د پښتو ټولنې رئيس و ځاري هم وکړه .

خو کله چې زه له اريېکې نه راوګرځېدم هر څه ترې تم شوي وو او پېر
شوا خون يې يو څو پانې په مطبعه کې وموندلې چې د کوم بد قسمته ماشين کار
دغوي دودې يې څلور کاله په خپل تغرک کې تاوده کړې ساتلې وه .

اوس ځينې دوستان مخصوصاً بناغلي حبيب نوابي بيا بيا را تر لاسي چې د پانې پي
ضروسو يو ځای شي زه د دوی دا خبر قسم خورابله پي نشم منلې چې زه په دې شوي
کې دنن په رڼا کې گوټي ووهم . دی يو څو نظمونه زما د ژوندانه ديروي معيې ديوي
تاثرات او خاطري پخپلې غېږي کې امانتي ساتلې او زه د دغه امانت خيانت ته هيڅکله
تیار نه يم .

پیغام

د ژوندانه دکار او فضالیت د تود وهنگامو په شاوخوا کې د کوشش او مجاهدې د جدبالتو د تنازه کولو او د مورو راوړلو احساساتو د پخلا کولو د پاره یوازینۍ وسیله شعر او ادب دی.

د وجود او امکان په لامتناهی فضا کې د مینې او محبت ، سوز او گداز ، درد او جفا او حسن او جمال د انداز د تمثیل د پاره د شعراو شاعرۍ تخلیقي شوی او د انساني ژوند په مختلفو ادوارو کې شاعر د دې وظیفې دروند مگر خوند وړ پار په خورا طبعي او علاقمندی په خپلو او بړوا خیسټی او د ژوندانه د هرې کرښې او هر ناز او انداز نه یې په یوه دېره ښکلي او زده وړونکي پېر کې تر جاني کوي . د عقل او فکر په جولانگا کې د خیال تر وړو پروازونو زما د سینې په نفري کې د پیږ ویده خوږ لمن نه یو خور او خطا بخږې راولوړول او د « پیغام » په نامه یې د پښتو د ادبي کلکشن د پیښخو کلونیز بېلابېلو ته په مینه وروړاندې کړل .

د اسنډرې چې د یو مات زړه د بې سوره رباب داوم غوړتیا وروڼو په تال - چې هغه د یو سر شل او تپېدونکی ذوق په تېره شا بان تر ټکېدلی - ویلي شوی دی زما غونډې د یو آرزو مند او ارامانجن شاعر اسرې ، زما اوښکې ، د ضمیر آواز او د خیال کلونه دي .

لکه څنگه چې شعراو شاعرې د حسن او جمال او د قدرت درټگین ټکون

سره غاړه غوړی، ده نوڅکه شعروادب وچ په وچه یوازې خشکې فلسفې ته خاصول زما په خیال د ادب او شاعری سره یوه لویه ګناه ده. په همدې لحاظ په دې مجموعه کې د عنصر، حیات او محیط د التائی مضامینو یاد ملي او اجتماعی احساساتو ته پرته د شعروادب د حقیقي دوستانو او د حسن او جمال د هواخوارانو د خوش طبعی د پاره د مینې او محبت یا په بل عبارت د عشقي او تغزلي اشعارو چاشنی هم تیاره شویده.

بنا پر دې نو د جمال منکرین، یا هغه کسان چې د خالص تغزل طرفدار دی او شعروا شاعری د ژوند د پاره نه وسیله کوي دا دواړو د دې کتابکې د مطالعې نه خط نه شي اخیستی.

په هر حال، زه دا خپل نا قلا زړه نازولی اړمانونه او د سوري سيني تاوده فریادونه ستاسي په مخکې بزم او په تنه پيچي دا کړي او د یو عالم سوز او ساز د جهان نه راغلي نارې سوري به زما د لاله لاندې او وار خطا خلعتوب د یو رنگین سوغات په نامه ومني او زما دا امیدوارا دې په کالبت کې به د حوصلې ساه واچوی.

په مینه. ۲۰ شفیق

کابل دارالعلوم

حبل - ۱۳۳۰

①

ماله غېر د محبت کي ښکلی شړوند را

زړندي د جست او خنژاکه سپند را

بوالهوس يي چي لوري په عيش و نوش کي

د عمل سپينو خولوي کي هغه خونند را

②

استغناء د يو بېخوده د يوانه را

پاکيزه د يوه د مينې کاشانه را

زخمي زړه يي لاپه نوهر ووينونک کړه

سربازي د يو سرتېري پروانه را

۳

سرو منزل دارمانو نوانقلاب را

دشروندون د مشکلاتو سره تاب را

د مستانو غوندي رنډي آموخته کړو

سرنوشت يې باب د ميني د کتاب را

۴

افتخار د محبت په ښکلی تاج را

سمندر نه اورد ميني کپ خراج را

په ښکلي او په ماف يې لارې توکړي

ته غنا د زړه اتوم په احتياج را -

۵

زړه ګورې چې د مینې مثال لکه

لبونې غونډې سرخوډه طبیعت را

د نړۍ نه چې تر غرشه پکې خای شي

دهد ف په دایره کې هاوسعت را

۶

درد وغم د محبت کې خوږند سرور را

دېره خای دار ما نو په ګوره طور را

چې د حق د پاره دار په لیمو ښکل کړم

هو مړه جوړش د سربازي لکه منصور را

٧

ماله شروند د طوفاڼي غونډې جهاز را

خاص يوتا ته يې ملا تېته د نيازا را

ستا د نهو آسمانو پر دې چې وشلوم

هوښو زور، قوت د ميني د پيروانو را

٨

د تاثیر نه د هک يو تود او گرم آه را

د زړه کورمې د درد و نو منزل لگا ه را

کړه سپوږم غونډې درنه کړه يې پورته

هسې نه چې په خفت عروج دکاه را

۹

مادیت د غروب لاهو کو تباہ کړو

زموږ نږدې روح ته یو غیبی غوښتنه امداد را

معنوی اساس موږ ټینګ پریځای کړت کړه

د منزل په لورې بیا موندنې د باد را

۱۰

آینه چې د جهان د نندار ووشي

دایو موږ ته درد مند زړه پي جام جسم را

د توحید لمبې پي سرې لرو سینه کي

د بوتانو نه خالي د زړه حرم را

۱۱

سرو لمبو کي سمندر غوندي آرام را

په خپل لاس مونږ له دخپل فکر زمام را

چي وږمه د حرکت او ژوند پکي وي

د سحر د باد په خوله هغه پيغام را

۱۲

زړه د درد د ملغلرو خړينه را

دهد ف بام ته د لور هميت زينه را

ورانده مينه چي په مينه بڼا ښايسته کړه

د پاک عشق په سرو لمبو سوري سينه را

۱۱۳

په خټګر د درد او مینې سوری داغ را

سینه ټوله د معنی د کلو باغ را

دې تیاره سفر کې لار رانه ورکېږي

ته په لاس د محبت ښکلی چراغ را

۱۱۴

یو مواجه طبیعت لکه دریاب را

د پاری غونډې ته پوښه اضطراب را

بېنوا سره باران په کړیوان وکړم

هسې نرم، اوبه زړه لکه سحاب را

۱۵

توقع نه خدايه طبع بېگانه را

دزده کور د پياکي مينی کا مشانه را

قناعت او استغنا، يې په نصيب کړه

دانه غولړم د شاهانو سامانه را

۱۶

زولغي د اندېښنوراته پرتې دي

يو طرفان د پياکي مينی د جنون را

چې سره خوا يې پرې باسې پر خمو دکې

دې نه شپې د درد و غم په مېړتون را

۱۷

د تقلید زو لښې ماڼۍ کې زموږ نه

د عمل جذبې کې ذوق د اېست کار را

څرېا د ونه رسوم بارگاه د عرش ته

آه د زړه ته یې آسمانه لویه لار را

۱۸

د شړوند پړه صنف یې شمېرکې وکه داندي

د نیمگړې شړوند عوض کې پوره مرک را

زه به خوله د شکایت نه مهرولاک کړم

ته کلشن له د شړوند وړن یې ساز وېرک را

١٩

چې راحت پکې د قوم او جمعیت وي

ماله فخر د از مېښت په دې کې راوړا

چې سکه دې دا فلاس زما په نوم کړ

نوپه زړه د محبت کاڼه جړا وړا

٢٠

په سينه کې يو د مېځېست طوفان

د يقين په زړه محو تورتو کمان را

په زړه قصو چې زړه ستري ستوما شو

نوی عصو، نوی ژوند، نوی جهان را

(۲۱)

قرباني چي سرنامه دکوم اشروري

مدرسه کي درس ددغسي مضمون را

تاشي له يي چي بنکلی پر دي پر پړوي

زولخي په پښو د مينې د مجنون را

(۲۲)

په لمبه د عشق پتنک هومره گدازا را

زړه محفل د محبت د سوز و ساز را

که ي شمېرې په تکیه د مفلسانو

په دولت د محبت رالاه اعزاز را

۲۳

خمخانه دمحبت ځي بسپاکي را

په يوه جرعه دميو بېر اکړي را

چي کړي دي ټکلين، کړه را په غاړه

نودنوروله قبر و دخپلواکي را

۲۴

ناقلارونځ دميني له دوا را

دوصال په مستانه ميرشفار را

دشين خال غونډې به پښې پتندځي بدم

افتخار د پابوسو لکه حنا را

(۲۵)

ديارانوسره مينه په اخلاص را

دكوهر وپوسي هڅه دغواص را

چي دميني د خورند چرخ نه چوري

طبيعت لكه پتنك غونډې رقاص را

(۲۶)

چي مني يي ناز نياز هغه دلبر را

نغري سينه دميني د شرر را

موجوديت يي حق دپاره ټول فلاكړه

تېرو غشود جفاله سينه سپر را

٢٧

د سحر چوپيه چوپيا کي غريب ووي:

ماله ربه دخيل مرک او ژړوند واک را

داد ظلم او دستم دنيا دي واخله

ناولتيا د «امتيان» نه جهان پاک را

٢٨

د زاهد سر په نفلو ميروېش را

مفکوره د قام دخبر لاله همېش را

ښه مې ورسوه قوم او جمعيت ته

نه لرم غوندې لکړپه زهر ونيش را

۲۹

دې تر ټرم له لکه نمر هو موره مشال را

دېرو غنکې لار و وړې وصال را

قافلي نه وروسته کېړو ساعت کې

په شېبه کې مونږ له توان د تلو د کال را

۳۰

فرغون مو په سر پېړې زړې محوه کېړو

د جگړې تاب و توان پخپل الطاف را

د انسان له وینو غوښو نه غذا خوړي

ته نجات له هو موره جوړ و اعتراف را

۳۱

دملي اود قومي خدمت په لار کي

داغراضو، شخصياتو احساسات پ را

دانزل د ميخاني ساتي درد مند ته

پيالي درد نه ډکې بنۍ او چپ را

۳۲

د پټنگ غونډې دشعبي نه طواف را

دې تياره کي ته يونوي انکشاف را

« امتياز » په عدل تندردۍ چي لويږي

ته نهاد مساوات پخپل الطاف را

۳۳

په مکتب د عشق او مینې کې سبق را

زړه په وینو باندې سور لکه شفق را

د ابدې پورې سوړ ژوند ون بدل کې

داشنا په غېږ کې عمر یو رښتی را

۳۴

د خزان په ویره کده و بوتو و وې

روح راپو دیسولی کړه نوې روڼک را

د آنزاد و ملتو د سپر غوښدې

مخ په پورته مونږ له هڅه څه چالاک را

۳۵

ماوېستلي ده توبه د تشدد نه

په سره سينه د دې وطن اصلاح را

وړکار نه شو د کوندي نه ارتقا ته

خوار بښتون له دې خوار بڼه فلاح را

۳۶

آبرو مند مې که ساقي زما خاوند

غني زړه او مړه سوله د قانع را

د جگړې د شړوند کړې مې کيڼه مه کړې

يو مشکل چې وړکومه بل مانع را

۳۷

حذر ربه له بځايه احتياط را

اقتدارې دخواهش په انضباط را

دشوندون دجنگ جگړه پوښاخوځوځي

يوساعت هم دپيغواختلاط را

۳۸

ستادنياکې بس دميني عالي اوج را

ښار دزړه مې ډک دخيرو او دږو پوځ را

ابا سيند دزمانې يم لاهو کوکړې

دمستی او شونډه ډک شړوندون د موج را

۳۹

انزواء اور بهبانيت نه ٿي وساته

دعمل ۾ به خرچ ٿي تاوڌ ٿر وند اربت را

ٻڃي صحنه دا اجتماع وارو ته توده ڪه ٻڃي

هسي ڪر مون جو جذبوله سينه بست را

۴۰

ٻڃي لسري ٻي بلبلاڻ ڏکڻ ۾ ساڙي

پروانه غونڊي ۾ به سوز ڪي ها سروز را

ٻڃي وڌا ڏس ٿم پيروي ڏخيل مسلڪ ته

خواري خبتي ۾ به مثل ڏهن ڏور را

٤١

نورې هر څه درته پرېښوده خاوند

آزادي او درد او مينه د جمال را

داشنا په غېږ کې پروت يکه لوبېږم

حقيقت تعبير د دغه خوب او خيال را

٤٢

ماله زړه زخمي زخمي په درد د وارا

آزادي او حریت په دې دنيا را

چي د قام په درد مي وځوري هغه خوښ کړم

هسې شافې ښکلې ذوق د تمنا را

٤٣

په تولى دريا کاروې که شمېرې

دغې ديراوېتخاني پورې الحاق را

جنت خه کړم ستارضاې نصبا لعين دى

دوفا توفيق په عهد د ميثاق را

٤٤

سينه پا که له وهمونو، له وسواس را

بند، محيطې کې مې آواز له انعکاس را

چې خدمت يې قوت وکړي قام، تېر ته

هغه مېت، هغه بازواو هغه لاس را

٤٥

سمه لارلويه په لوړې دمرل در

داویده پښتون چې ولښکېرې هافر ادر

چې عزم ته دغره وېستل هېڅ نه وي

دکوشش جاذبې چې وېښې دفرهاد

٤٦

په لاس مونږ له دقومي ترقي جبر را

دبشر دځاننانو چرغ مـرـرـ

خوک چې غولرې: آزادي امن پې نږي

دهغوی زوال نصیب، رنگونه خبر را

(۷۷)

یوسرشاره طبیعت لکه مینوش را

حق دپاره مال و سرود و کسری جوش را

داحساس لمپی می سړي لره سینه کې

لمپلی یم ډنډر کې عقل و هوش را

پسرلي ته

خوږي چي خپل آهنگ ته کائنات

د فطرت د ښکلي ساز هغه نغمه يې

که فرياد دي چي ماحول راوړيښ پري

د ژوند سيند کي ها د شور او زوږنځمي

دلعل بخږي

ستا په مخ سپيني خوږي چي وي راماتي

ښکار پدي لکه دلعل د بخږو

ما پري شونډي چي راټولي کړي شو وډکه

لکه ستاغوندي مي خوله د ملغلرو

افغان ته

کاشکې مړوې چې پې هېڅ نه وی لیدلی

دادستا په مرک حساب ژوندون افغانه

لکه شرمېږي ټول قومونه سره یو شول

ته شکېدلی تنی پروت پې پرېشانه

اخطار

که دایو چې هم په دې شایني اوسېږو

نوپه مړو او معدومو به شمېږېږو

راځی هلی چې لاسونه سره ورکړو

گوري داسیلاب! چې راځی لاهو کېږو

کاتہ

مہرو پي ستر کي چي راولو و پي خماري

جو ورو پي پي به جهان دزو پي لاري

په اعجاز دي لمبر لي دا کاتہ دي

چي په شته مي زلزلې کړي راډو خاري

ماشوم توب

هم هغي نشاط پسي پي ستر کي اوړي

چي پي و د زړه سره په کله واره کي

تسم پي روح نواز په شونډو وينکل و

هر سبق پي و د ميني سپيا ره کي

شروندون

حقيقت دی افسانه ده که رومان دی

که کوم سازدی چی نری نری غلک پري

لمازيجه ده چي پري لويي ماشومان کري

يوه دمه ده چي رنگ په رنگ که پري

احساسات

بله لاره رانه ورکه ده زندان کي

ستايه ياد ستړي داوښکو وښو نه کړم

زړه چي وايي چي دا توبې پردي وشلوم

په طغيان دا احساساتو خا^ن درلنه کړم

ښکلا

د ژوندون د ستړي توب سره پوره خواږي

يو هر کوم د قلاوي او د لاس شسته

د عمل جذبې که غوړې په کار شي

تازه کي او طراوت لره ښکلا شسته

هېوځانونه

پاکي کړي لاري د خپل قوم خادمانو لره

د وفلاس وړ کړي د صدق خاوندانو لره

د نړۍ عصرونه ټکونو بل افسون راوړي

سترگې په بريد پرانيستي ښايي افغانانو لره

وطنخواهانه

دملګرتوب لاره پيدا کړه د دوستانو سره

په يوه مسلک باندې راغونډه شنه اشنايانو سره

دشنائی دملګرتوب مفهوم يونه دی ځکه

ددوی په منځ کې تفاوت شته هوشيارانو سره

دسترګولو پي

د سپوږمۍ د سپينو روانګو په ډولۍ کې

غلي غلي د پردې لاندې موسکېږي

په غلا غلا کا ته کوي وار خطا ګوري

دا چا سره په سترګو کې لوبېږي

يوه آرزو

هغو تروپکي له بدو سترو کورسري

دواړه ناست وي ديوشو زند خوړپه غاړه

لوړپه پيل کي محويت هومره بېخود کسري

رانه هېر شوي دامادي کائنات واره

خدای ته

خومره پاک اوسپن کتاب دې رالېږي

سعادت دې دانسان په کي ليکلي

خوارمان دي د تاويل، تقليد آفاتو

لانه ورک کړوپه حاشيو کي غلي غلي

د حق دښمن

علمېود «امتياز» دښمن د حق دی

داچې کړچي او د مېړه جگ او شمله شخه

یم لوی شوی خپل خانه د ابراهيم کې

لاره خوا په دې نمرود باندې کړم ريخه

ښکلی پلار ته

کائنات دې په رڼا د مخ رڼا دی

ستا په غېږ کې جوړېدې دنيا ارم دی

تبسم دی زلزله د تن په ښار وده

ستا په موسکوه موسکوه شوې وي قسم دی

مینه

د حیات په خوب اوده وم بوکښېده

دامید رڼا یې ولیده، رو یا کسې

قلایي مې پله زړه راغله د لاسا شوم

خو هوږه خوښه دی په آرزو او تمنا کسې

امد

د ابې غاړې سیند چي کورې مینه داده

په طوفان یې د حیات کشتی لاهوده

دلته لویې په سر، تاج اوننگ ونام شي

عاشقی په شاهي نر کېږي محسوسه

خلوت

پي حريم دي د اقبال و نه خالي ڪړهرو

ڪله ما هم دنسيم په خوله در بله

ستا په شونه وي و نه و نه پسي په غيښ ڪي

او د يوه د محبت وي سار ته بله

د حيا خولي

دا شينم د گل په پانوکې خلبيري

که په منځ دي د حيا خولې راماتي

چي په بدو بدو سترگو ورتنه ڪوري

رب دي کړي د بوالهوس د مرکه پاتي

دمحبت کري

ددنيا کلزار به وچه سره ميو وه

که موسکي پکي پيمخي خوبان نه وي

په شاوندون به دجهود سره تياره وي

که کري دمحبت په جهان نړوي

آزادي

يوه ښکلي شان ليلي د سعادت ده

چې پلويي په مغرب کې نيمکڅو دی

يوړی د زلفوړي نسيم دلته سراوړی

بس علاج زېږونز د وارو تلو سوزی

بڻخودي

ديسري په دي رنگينوهنګاموکي
د تنکو تنکو کلونو په وږن موموکي

داد چاغېرې ته ور غلېم چې ځان ې
رانه ورک شوي د يوست حسن جلويوکي

تمنا

داسمان انګرېکي شي چې د يوې بېلې
مادې خواته په خدا خدا درېلې

زه دستاو ته د شپې غېږکې او د هېږ
زما هو خوا هڅه ته وايي : بېلې بېلې

رسول ته

دونه زار شوم سر پر پوښته کړه يو ځلي

په اشنا جامو کې ورک يې ستا پيغام کړو

په اسانه په کې ساو بسترل محال دی

هو مړه تنک يې ستا هغه پراخ نظام کړو

غليم ته

د بستان کې د ايشيا چي زه استا د وم

تالو ستله هغه وخت کې سپياره

مخ دې تور شنه اوس زما د سر د غوه کړې

ته او خدای نو په همدغه قوراره!

التجاء

که داغوارې چې هرڅه نه يې پروا شم

مادمينې محبت په لارې ولونډه کړه

که به نه کورم پرې حق او حقيقت ته

ما په هسې يې نظر وستړ کړو ندکړه

انتخاب

په شنو سترو د سپين غره کې چې اشاروی

دهغي په غاړه وي له ماشوم توبه

لبونی روح چې يولنډې وي هرڅه نه

بې له مينې، ازادی او بندګلي توبه

په خوب کي

د سروکلو ديو ته تل په منځ کي دواړه

غېږ په غېږ وو خو له به خوله غاړه په غاړه

و نسيم دې ثنا خوان په کونگه تړ بـ

اوسپوږنۍ وه په تعظيم غاړه په غاړه

په خيال کي

د سپوږنۍ د پلوشو د سوري لاندې

په مکينز مکينز موسکي شى راسره خاندې

تسلي دې په خاموشو کتو را کړه

دواړه شونډه ي دې په مينه کړې را وړاندې

چو بستون ته

دهاقي غورېکي اوده پي بي انصافه

خلک کړي داسمان په کنارو کې

ته لاوي الف بي د تر بڼه کيڼو

د نفاق او جهالت په سپيارو کې

شکوه

دې دنيا کې چې هر څه زموږ نه دی

واک د بل ژبه د بل او کار د بل دی

مال زموږ نه ملک زموږ خواري موږ نه کړو

عیش د بل عشرت د بل اختیار د بل دی

پوښتنه

داسپوږنې په سپنور وېخو کې ښکار پري

چې رنگې رنگې په مخ يې راخوړه ده

که سپين مخ دې ديو سپين تقاب نه لاندې

داسپوږنې او د نمر پوږي مسخړه ده؟!

توده خبر

د دنيا له کيږو داره وم ستومانه

زه ښځم ده وېر هم چاله دې جهان نه؟

د اتوده غېږه د چاو چا په مينه

د پاسته لاسونه کړه چا پېر زما نه

ماشوم نوب

خه وږي وږي چي دليون توب دی

چي شباب کي يو طرفن ورنه جوړ پري

يو صورت ديوبي شور و بيخودی دی

سرشاري او بغمي کي چي موسکپري

شباب

لبوږنی غوندي يوخوب دی بي تعبيره

اضطراب دی او که تندر په سکون دی

په مستي پکي غور خنک کړي په موجودو

آطوفان د بيخودی او د جنون دی

بينائي

سلسلہ وې سترگې دواړه پېر د پېر شپې

چې بې نه ليدل ده هرڅوم ز به وا شوي

دا چې اوس په پټو سترگو هم ليدل کړي

ستا په مينه کې قسم دی چې بينا شوي

فرياد

دا توبې مې چې اغزي د زړه په سترگو

کوم بې رحمه کوم ظالم او کوم صيادي

چې آسمان په ظالمانو نه را لاس وېرې

معلومېزې بې تاثيره ي فرياد دی

د ضمير اواز

منځ د تورو وږيڅو نه راووزمه برېښنا يده

خانانده ، ځلېږمه ، بي خړې سپين سبا يده

نزه د تخير د زړو تيارې لسره وړنا يمه

اوسم په سينه کې د زړو غوږن سره اشنا يده

راچر په جذبيو شي طبيعت نو زه پيدا يده

عمق د فطرت د زړو نه دې د نيافته راشمه

په دوت م په سينه کې د اميد او دارمان په شان

زه تهره ته د صدق م ، بي رياريم د وجدان په شان

پاک چي وي د وږيڅو نه د هغه شين آملان په شان

برق م د يقين غونډې او زه م د گمان په شان

غږ په گمراهانو کوم هاتقي آواز غوږنډې

لاړلوم د غيب سره موجود م ديولنډ غونډې

پاکه تکه سپينه صيقل شوي آئينه يمه

سيند د صراحت کې لاهر شوي صفينه يده

بام د مراد وونو ته په لنډه لار زه يمه

تن و لارو و نه د چولي د منځ چينه يمه

اخلم الهامونه له قدسيانو له ملك خنى

چمدلم دښتنگ غوندي دشمې دملك خنى

نه ددرو پروې دا احساس غوندي لوبېږمه

طاته سترگوږه اوره که غوندي خلېږمه

زړو چې روند اوکون شي نوږيا هېڅ نه معلومېږمه

خه تدبيرخوږنم چې تېن وږم خطا کېږمه

خانله چې وچلن شي قيعتى دى مصلحت زما

ننگوري ظاهرته قوانين دشرعيت زما

ودان م ارجاع سړه، دغدر نه نفرت كوم

پاکې ي القاء ده دښمني د خنيا نت كوم

پکې پي ساتم دا زړوگانو حفاظت كوم

نو غاري انسان ته د وحدت د امنيت كوم

نه منم ظلم، رحم دى آواز زما

لارونږو پروې کړي آهنگ دښکلى ساز زما

غواړمه انسان نه چې درد وغم اشنا دي وي

زه غلامي نه منم آزاده دا د نيا دى ب وي

بدې ي تياره شي رنایي د سپين سباږي وي

محو دي رجعت شي که خه وي نواز تقاږي وي

مړه کالېږد د ژوند له نوى ساه د حرکت غواړم

تېرما فسانونم د نړۍ ژوند نهضت غواړم

شړوند د شرف غولم د ښکونو طرفلريده
خوب زما عادت نه دی د شپې ورځې بيللريده

نیم پر تقلید کې هوا خوا ده ا ب ت ک ا ر يده
ایکې دو جلان سر رولن پیر یو کلا ر يده

سوم خوشحالېر مه پر تېرېږه د سیند پشان
نور په نښته خوا حساسې وي د خولې په لټا

باد د هوا توره دروند بهرې پنا بیایم
تا ته د نن درېس کې نوی فکر د سبا ښایم

تا د حال په ژبه، تحوله، په رهنیتیا ستایم
زه د شلم عصر د افسان په نامه دا وایم

تېر شنه داتوم نه خوږ جهان د امنیت کړه ساز
بهر ته کړه د زړه غوږ وونه، ولور و د خهیر آواز

خه معنی ؟

دومره فريب په سپين خاوره قلندرڅه معنی

په نړۍ عصر کې د دې زارو دفترڅه معنی

که مفکوره د خیر خواهي وي په مغزو کې د چا

نوامتياز د سپين اوتون د لارو برسره معنی

د زړه انگړ چې کړي جلري د پکې مينې رنځ

داسې دنيا کې تظاهر د نهر قمرڅه معنی

کوم استعداد چې تا پخپله خاورولاندې کړل

بيا د هغې پسې د خان ځنې سفرڅه معنی

خدای چې مينا سترگې درکړيدي او ديد شته پکې

ياغور محمد له نوله کرنگه له کمرڅه معنی

په لرڅو پرېڅو د آشنا سره د شپې په غېږ کې

چې زه مورنۍ م سپينې سترگې د سحرڅه معنی

شهر کل

«ته چي هسې بڼايسته يې ژېړه کله
خکه تاپه خان شيداکله بلبله» (۱)
ستا د بوی نښې په باغ پيو داري کړي
دلته نه راجي خوږې له دې کبله
کومه غوټه دې دمينې وړايله کړه
سگرښي دې چي بلبل سره کوله؟
دادې رنگ دکوم مين د مخ اخيستی
چي د ژوند پانه دې دومه ژېړه شوله؟
دلبري کړې د بېدللو په جامه کې
دادې خه پرده په مخ وغوړوله
اورېده مې چي تاوې په گونگه ژبه:
سترگې ووينځه ليلي له تفافله
گوره تېروستي ظاهرو د سرو گلونو
خساره دې سراسر وکړه گا کله
شاوخوا درنه چاپېره کلان سړو دی
ته يې ژېړه د مسافرو غوندې خله؟

نېوهېښم چي د دې باغچې کل يې
که زما غوندې راغلی له کا بله

حديقة الاندلس - قاهره

د اپريل ۴ - ۱۳۵۳

«خوشال بابا»

دژوند سبق

خه په سپوږموندون او په امان د تحول ځنې

کله که تر بکني چي د فک د ورسره نه وي

ځان دې جهمنګه په قرب باندې که ژوند غواړي

نه دې ځي مورچي له پې توپک ورسره نه وي

دلته دې زمونږه په ځانانونه کلا نړۍ

داسې سپړي کوم دی چي کوټک ورسره نه وي

خلاص به بېګناه بندي د فکر کړي زمونږ مله

خو که زولنې دوهم و شک ورسره نه وي

لاره به خطا تيارو کړو څو کي فلسفي نه شي

کله چي ملګري اېلن کلا ورسره نه وي

زه به د ساقي پيال ته هېڅکله نژدې نه شم

ستا د خوږ وښوښد و جام چي کوک ورسره نه وي

پاتې به د پخوانده د لړۍ منډې رامنډې شي

ستا نه کله چي سترګ ورسره نه وي

اوږد ژوندون پورې کوچې نه وي آزادې بکي

ودکه شاعري کړه چي مسلک ورسره نه وي

رنگین سحر

اهرخ بدل شل شل وښودون
 بيو رنگين غوندي مضمون
 ڪري تفسير ديوجنون
 دږه طفل ته لمسون
 بيا نغبي د سببا وون:
 يونوم مرگ دی دسکون
 گردشونو دگردون
 دليلى او د معجون
 سر د فکړه ننگون
 ځای د عقل افلاطون
 مستی، ک طبیعت دی
 د جذباتو محشر جوړ دی، د رنگونو قیامت دی
 د گلشن په زرغونو کې
 د گلگت له میوو د ډکه
 وارخطا غوټې غوړه بېړي

په کلونو دې شـ وړې
چې یوسي یې وړ کولې
خو سبا دې تښتوړې
لکه طفل نازولې
په ناز ناز یې زړنگولې
په احساس لویې کولې
چې تالا والا کولې

د سینې د سیند پخېږې، اړخ بدل کړول د مالنو
د احساس کښتۍ لاهوشو، د مستۍ په طوفانونو

تمه یې وشولې د ځانه
ناوې جوړه شوه د نیانه
پیلې وغولې زما نه
د عقلونو له دوکانه
سجدې غولې د بورانه
یو ارم له دې جهان نه
د باغونو د فضانه
مستی پېغلې له باغوانه
مبارک دې شه انسانه

د نسیم د ساز پر دوکې، کائنات چې نغمه بارشو
د بلبلو تر انوکې، پیغا مرونه د بهار شرو
مرو چي ووتراوسه
پخلا کېږي ارمانونه

بیاد ښکلونکي چمتي
نرګس تپتې سترګې ناست و
دا چې پېغلې غوږي خاندې
د شبنم قطرې نسیم ته
د غونچې په گهواره کې
د جمال د جوړې شونځو
قافلي درنګ او بوی وې

د سینې د سیند پخېږې، اړخ بدل کړول د مالنو
د احساس کښتۍ لاهوشو، د مستۍ په طوفانونو

د امید ماشوم ځلمی شو
مشاطه د جمال راغله
پیغامونه دریدي وو
بیاد هوش متاع وړکېږي
معشوقې د سرو گلونو
نیا پېرود حسن جوړ کړه
د وږمو د وږی خېږي
غولې زلفوله کلونه
دافق نېسحر و وړې

د نسیم د ساز پر دوکې، کائنات چې نغمه بارشو
د بلبلو تر انوکې، پیغا مرونه د بهار شرو
مرو چي ووتراوسه
پخلا کېږي ارمانونه

گلو مينخل مخونه
اننگو سرو گلوونه
پرياري شولو غمونه
گلشنونو کي سازونه
ورته اچري لاسونه
پسرلي کري همه کارونه
د سرو گلو چراغونه
گلالي ملالي نجونه
د پيمخو ديدنونه

عکس يي اخيستو د گلو رنگين شوي يي نظرو
رنگارنگي رنگيني وي ، يو عجيب «رنگين مهر» و

د شبنم په رهنواو بڼو کړو
راته بڼکاري چې سيالي کړي
خوشالي شوي سر بهر تړلې
بيا سر لرو کړو مطربانو
پينلې پينلې گلر خاني
سوز و ساز يي سره گډه کړو
د گلشن حرم کي بل دي
د گلزار په لوري دروي
بي منته شر محسوس ته

دخلمو ترانه

لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموښ
هدف دکار او خدمت وطن او قام دی زموښ
موښ به افغان ته یو قوی ملي وحدت جوړه
د تفریق د امتیاز په کور قیامت جوړه

د رافي و یچارې د وطن پخپل همت جوړه
عدل انصاف او مساوات روح د نظام دی زموښ
لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموښ

موښ به په دین په ملیت باندې خپل سر و رکړو
د جفا غشوله سنگ غونډې تېتر و رکړو
واړه افغان ته د نهضت نوی خبر و رکړو

عقیده پاکه پاک ایمان په پاک اسلام د ځمونږ
لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموښ

موښ به قسیم د معارف پخپل وطن کې غواړو
نوی آهنگ د نوی ژوند پخپل چمن کې غواړو
د شهن د حق او حریت سر په کفن کې غواړو

خدمت د قام ته چې ولاړې پري سلام دی زموږ
لکه نسیم د باغ گلونو ته پیغام دی زموږ

وطن نه بدبد رواجونه رسومات وړككوړ

نځونه ولږې، بي علمي او خرافات وړككوړ

د كارو منځ منځ نه بېخايه سكنا ت وړككوړ

بنا پر حسن اعتاد باندې مېرلم دى زموږ

لكه نسيم دباغ كلونو ته پيغام دى زموږ

ظلم، رشوت، تېلق دروغ او خيانت نه منو

غواړو په زړو كې درد او رحم، قساوت نه منو

سړو همدرد يوبڼې درېي پر سميت نه منو

ملا عالم مخلص خادم ته احترام دى زموږ

لكه نسيم دباغ كلونو ته پيغام دى زموږ

موږن په ايشيا كې يو مسعود افغانستان غواړو

موږن حكومت او حاكيت دپاك قرآن غواړو

اباد په صلح وامنيت باندې جهان غواړو

تېنگ دسجش فكر و تدبير په لاس زيانكښوږن

لكه نسيم دباغ كلونو ته پيغام دى زموږ

ملي مفاد په شخصياتو مقدم دى موږن ته

حكم ددين - عالم او مشر محترم دى موږن ته

دفع دظلم په بل ظلم هم ستم دى موږن ته

د قوم خادم چې وي هغه خپلى امام دى زموږ

لكه نسيم دباغ كلونو ته پيغام دى زموږ

فرهنگ جهاد

«فرهنگ جهاد» د افغانستان د غورځنده، آزادې، بغېښونکې، برمېال، اسلامي، مورخ، د فکري او عقیدې، اسیلو، کړنې، پام کې نیولو سره، د کړو وړو، جهاد و لیکوالو، محققینو، لویو اشعارانو، د جهاد د آثارو، خبرو، لویه چمتو دی - په تېرو د هنر، لیکوالو آثارو، چې په بهرنیو لیسو، هېوادونو کې، د مهاجرت ژوند، تېږې د هلمته د خپلواکۍ چارې، ستونزمنې، اوله مالي اړخه د زیات لګښت غوښتونکې دی. څرګند چې، زموږ سترو اسلامي غوځښت له حساس اواز، د دور، څخه تېرېږي. د فرهنگ جهاد» په نظر کې لري چې د دواړو لیکوالو، ادب پوهانو، د مرستې لویانو، لویو لارو په نژدې را تلونکې کې یوه موقوته ادبي خپرونه هم نشر کاندې.

فرهنگ جهاد د هر تعهد، مجاهد لیکوال د آثارو د خپلواکۍ په اړه د دوی د فواید مطابق د هنري په خدمت کې دی او بېله مالي لګښت څخه د خپلواکۍ ټول تکالیف په خپله غاړه اخلي؛ څنګه چې فرهنگ جهاد له مالي ټګنۍ سره مخ اوله هېڅ لوري مرسته نده ورسره نشوی ځکه خو به دواړو لیکوال یوازې د چاپ لګښت څخه ادا کوي.

فرهنگ جهاد د هېواد د زړو، اړخښت، لویو آثارو او اسنادو ساتنه او څرګندول هم په نظر کې لري او هر هغه اثر چې زموږ لپاره جهادي پالیسي سره اړخ لري او ضرورت یې محسوسېږي، ټکي کېږي.

هیله ده د ټکي لویو یا خپلېد، لکه پاره د دغه ډول اړخښت، لکه آثارو په استازیتوب قدرمن هېواد وال او فرهنگیان له فرهنگ جهاد سره مرسته وکړي. لکه د وټو، تعهد وړو، لیکوالو، پوهانو، څخه هیله کوو چې پخپلو معنوي او مالي مرستو، لویو پیسو، د فرهنگ جهاد د پرمختیا او زیاتوالو، لویو او د جهادي ادب د بیا رغولو ساتنې په لار کې خپل مسؤلیت او رسالت ترسره کړي.

فرهنگ جهاد و شهادت و روحپاوی و تکلیف داری:

- ۱- د خورځښت د مؤسس لوری استاد پیر هاند غلام محمد نیازی د خپرو شویو مقالو مجموعه
- ۲- وینه په قلم کې - د جهاد لیکوالو وینا والو تذکره.
- ۳- جهادي فتواګاڼې
- ۴- اسناد تاریخي افغانستان
- ۵- پیغام - د محمد موسی شفیق د شعرونو د مناجاتونو برخه
- ۶- مجموعه مقالات م. حرم محمد کاظم شارق
- ۷- افغان باقی کهسار باقی - د جهاد پاره د پاکستان دار و زرېب انصار وینا والو د - شعرونو مجموعه
- ۸- د عبدالهادي هدايت د مقالو مجموعه
- ۹- معرفي جرايد و مجلات جهاد افغانستان
- ۱۰- دکلیخ د اسلامي جريدې د دوو کلونو کلکسیونونه
- ۱۱- په یاد سخن: سخن آفرین سترګ استاد خلیلی
- ۱۲- تعصب لو د هند اغیزه
- ۱۳- داستان د ولوسونه - د جهاد پاره د بهرنیو لیکوالو یادداشتونه
- ۱۴- مجموعه مقالات الحاج مولوی عبدالرب احدی وردګ
- ۱۵- منلیونه او منزلونه - د اشعار و مجموعه
- ۱۶- د وینو نخښې - د جهادی خاطر و مجموعه
- ۱۷- کارتون ها سخن میگویند د مقاومت په اړه د خپرو شویو کارتونونو البوم
- ۱۸- تاریخچه نهضت اسلامي افغانستان - دوشعر شیدا

د لاهور پوځي درانه هېواد وال بدله فرهنگ جهاد شخړه خپلې مرستې نه سپړي.

B

1.231

SHA

2721

دژوندون میره او بزده ده ستری کپړې
گوټ دشونډود شریټ درسره واخله
دووال دیوه به مړه وي مونږ به نه یو
دایه یاد د محبت درسره واخله

شفیق

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library